

hed i Finansaaret 1888—89 til en Hjelpe- lærer i Næs Sogn af Sognet kun blev tilbuddt at yde 200 Kr. mod Statens 200 Kr. Vi have altsaa, hvad det foreliggende Forslag til Bevilling angaar, et Præcedens i Næs Sogn, og dernæst bydes der til Skolen i Tværaa fra Sognet et Bidrag, som er betydelig større end det, der blev tilbuddt fra Næs Sogn, hvortil kommer, at Tværaa Skole er den Skole paa Færøerne, som har ofret mest paa sit Skolevæsen, baade hvad Lønninger og Skolelokaler angaar. For saa vidt nu det ærede Flertal skulde have haft nogen Betænkelighed ogsaa i den Henseende, at der vilde blive forlangt et større Statstilskud til Pensionering af de færøiske Skolelærere, saa har den højtærede Minister oplyst, at der vil blive fremsat i Landsstinget Forslag om dette Emne, som det ærede Flertal, inden nærværende Sag kommer til 3dje Behandling, vil kunne sætte sig ind i. Jeg skal dog i al Korthed give de Oplysninger angaaende dette Pensioneringsforslag, at Statens Bidrag til Pensionering vil blive een Gang for alle, nemlig straks 2,000 Kr. og derefter kun nogle faa Hundrede Kroner om Aaret, saa disse Konsekvenser synes jeg dog, at Flertallet maatte kunne tage med og ikke vige tilbage for. Jeg skal, som sagt, med Hensyn til Følgerne af Bevillingen til Tværaa Skole, som man har ment at maatte være hange for, af Hensyn til andre Andenlærere der oppe, gentage dette, og jeg tror ogsaa, det vil vise sig rigtigt, hvad jeg anfører, at der i de nærmeste Aar vistnok kun vil blive Tale om en enkelt Ansøgning derom foruden den fra Tværaa Skole. De andre Sogne, jeg nævned, ville formentlig have vanskeligt ved at yde de Bidrag, som ville blive forlangte af Sognene til Oprettelse af Andenlærerembeder, og der vil derfor foreløbig vistnok ikke blive Tale om en Fremsettelse af noget Ønske fra disse Sogne om Oprettelse af saadanne Embeder.

Det var væsentlig for at knytte nogle Bemærkninger til dette Endringsforslag, at jeg begærede Ordet, men tænkte ogsaa paa at udtale nogle Bemærkninger om Endringsforslaget under Nr. 131 om Bevillingen til Zoologia Danica. Jeg kan ikke forstaa, at det er korrekt, efter at man i mange Aar har givet mange Penge ud af Statskassen til dette Værk, som jo fra alle Sider indrømmes at være et godt Værk, nu pludselig at bryde af. Den ærede fungerende Ordfører sagde forleden Dag i sit indledende Foredrag, at i Finansudvalget var man enig om, at det var et hyppeligt Værk, men at man ikke havde Raad til at blive ved med at give Statstilskud, indtil det blev færdigt

— da det havde været saa længe — og derfor nu maatte bryde af. Det forekommer mig, at disse 3,000 Kr. om Aaret, hvor der er Tale om et Værk, som for Danmarks Ungdom vil kunne spille den Rolle, ikke er noget at vige tilbage for. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale denne Bevilling, men jeg skal ikke gaa nærmere ind paa denne Sag, da de to ærede sidste Talere nærmere have berørt den, og især den næstsidste Taler temmelig udførlig har dvælet derved.

Den fungerende Ordfører (H. Holm): Jeg vilde gerne, inden jeg gaar over til de Bemærkninger, som jeg i øvrigt har i Sinde at fremsætte, rette nogle Ord til det ærede Medlem fra Nykjøbing paa Sjælland (Rorsgaard). Det ærede Medlem angreb Udvalget meget stærkt og angreb det særlig, fordi vi i Aar have udsat saa mange Spørgsmaal. Jeg beklager, at vi ikke i Aar som i tidligere Aar have den Fornøjelse at have det ærede Medlem i Finansudvalget, thi saa er jeg overbevist om, at det ærede Medlem vilde have set, at vi i Aar have udsat adskilligt færre Sager end i de Aar, hvor det ærede Medlem havde Sæde iblandt os. Men jeg beklager ogsaa, at det ærede Medlem ikke i forrige Møde, da jeg holdt mit indledende Foredrag, har hørt mine Bemærkninger om Grunden til, at vi have udsat de forskellige Spørgsmaal; thi saa tror jeg ikke, det ærede Medlem vilde være kommet med de Bemærkninger, han nu fremsatte. Hvad Spørgsmaalet om de ny Kirker angaar, sagde det ærede Medlem, at det behøvede vi ikke at udsætte længere, da der forelaa en samlet Plan om, hvilke Kirker der overhovedet kunde tænkes at blive foreslaaede fra Regeringen i den nærmeste Fremtid. Men det er heller ikke af dette Hensyn, at Finansudvalget i Aar har udsat Kirkerens Behandling. Det er, som jeg sagde i mit Indledningsforedrag, fordi vi ikke inden anden Behandling vidste, hvilke Forslag der i Aar vilde komme frem om Kirker. Det er jo en gammel Praksis i Tinget, at der under Vejs, under hele Finanslovens Behandling kommer saa et, saa et andet Forslag frem angaaende ny Kirker, og vi mente, at det var det heldigste at se alle de Forslag, der i Aar vilde komme frem, under det, for at kunne overveje, hvilke af dem vi vilde give vort Samtykke til, hvis vi overhovedet vilde gaa ind paa noget af dem. Dernæst fremhævede jeg ogsaa, at der i Aar var en særlig Grund dertil, at der søres Forhandlinger om Præstelønningsloven og om Spørgsmaalet om Udstaffelsen af Præstegaarde. Det ærede Medlem vil ikke be-